

[Kirkeministeren]

ker. Når jeg nævner disse eksempler, er det for at understrege, at der altså ikke har været tale om at gennemføre udvidede aktiviteter – tværtimod, økonomien har bundet os til det modsatte.

Jeg kan også nævne, at på kontoen for kirke restaureringer er der tale om en reduktion fra ca. 6 mill. kr. til ca. 3 mill. kr. Dette er foregået i løbet af 1970'erne, og når kirkeministeriets samlede budgetramme er på ca. 40 mill. kr., kan man forstå alvoren, når det drejer sig om en aktivitetsnedsækning på et beløb på 6 mill. kr.

På udgiftspolitikens område har regeringen og folkettinget haft det standpunkt, at kirkeministeriets budget på finansloven ikke udgjorde et fredet område, når de generelle sparebeholdninger skulle gennemføres. Kirkeministeriet har principielt og forholdsmæssigt måttet dele skæbne med andre styrelser og efterkomme de samme sparekrav. Om et sådant princip for reduktioner ubetinget kan fastholdes i fremtiden, skal jeg lade være usagt. Inden for et større budgetområde vil man trods nedsækninger på grund af de store samlede midler måske have nemmere ved at gennemføre en prioritering med anvisning af kompenserende besparelser. Men på et skrabet budget som kirkeministeriets har man ikke de samme muligheder.

Følgende af besparelserne er, at kirkeministeriet er afskåret fra at bidrage til nye kirkelige aktiviteter, og dette er altså forklaringen på, at man ikke har kunnet finde midler på kirkeministeriets budget til at yde tilskud til Det Danske Bibelselskabs nye oversættelse af Det gamle Testamente. Der ligger således ikke fra ministeriets side noget principielt i afslaget, men blot en konstatering af, at der simpelt hen ikke er midler til rådighed.

Dette har jeg tidligere redegjort for i et samråd i kirkeudvalget her i folkettinget, hvor jeg bl.a. lovede at undersøge, om der i andre ministerier skulle findes konti, hvoraf der kunne stilles midler til rådighed for det omhandlede oversættelsesarbejde.

Under en efterfølgende drøftelse af sagen med kulturministeren og undervisningsministeren erklærede disse sig enige i, at denne sag havde et indhold, der gør det naturligt, at Det Danske Bibelselskab i de to ministerier ansøger om støtte af tipsmidlerne til hjælp til dækning af udgifterne. Dette meddelte jeg også skriftligt Det Danske Bibelselskab.

I dagspressen har nogle givet udtryk for forargelse over mit forslag og mit tilbud om at anbefale en eventuel ansøgning til forskellige fonds. Tipsmidlerne, hvis uddeling administreres af staten igennem forskellige ministerier, bl.a. kulturministeriet og undervisningsministeriet, synes åbenbart for nogle ikke at være gode nok til formålet. Man mener, at det skulle være midler fra kirkeministeriet, der skulle stilles til rådighed. Hvis det skulle være tilfældet, så ville det indebære nedlæggelse af nogle stillinger som sømandspræst eller fjernelse af nogle statstilskud til kirke restaureringer, og det kan vel ikke være rigtigt.

Jeg har lidt svært ved at forstå den holdning, og jeg har også forstået, at biskopperne ikke har helt den samme opfattelse. Jeg har kun disse udtalelser fra pressen og kan naturligvis ikke stå inde for rigtigheden af dem.

Jeg mener ikke, som det fremgår af det, jeg indtil nu har sagt, at man i denne sag kan sætte spørgsmålstegn ved opfyldelsen af grundlovens § 4, og regeringen vil selvfølgelig også i fremtiden efterleve grundlovens krav.

Når der endvidere spørges om, hvilke generelle retningslinjer regeringen i øvrigt kan give for sin kirkepolitik, vil jeg indledningsvis understrege, at det er regeringens klare ønske at bevare den nuværende folkekirkelige ordning, der er kendetegnet ved rummelighed og frihed. Kirkeministeriets opgave vil derfor bestå dels i en fortsat loyal administration af de af folkettinget vedtagne love, dels i at sørge for, at den kirkelige lovgivning som hidtil ajourføres i overensstemmelse med den udvikling, der sker i vort samfund, hvoraf jeg opfatter folkekirken som en integreret del.

Det er en kendsgerning, at netop den kirkelige lovgivning er et område, hvor man traditionelt farer meget med lempe. Det er ikke en tilfældighed, at de af skiftende regeringer fremsatte lovforslag på det kirkelige område igennem en lang årrække har haft et meget stort flertal bag sig her i tinget. Det skyldes, at forslagene altid ligesom har været naturgroede under hensyn til en udvikling inden for kirken og i samfundet i øvrigt.

Skal jeg trække nogle linjer op omkring den kirkelige lovgivning, er det nødvendigt at se lidt tilbage i tiden. Det gælder f. eks. på